

zonder dat Fornerius dit voor het plenum der vergadering uitvoeriger wilde uiteenzetten, maar wat voor de broeders der kerkraad voldoende was om Isaïc aan te zeggen dat hij zich voor het aangaan van een huwelijk maar tot de magistraat moest wenden.

Hetgeen 'met bedecte woorden' was voorgesteld, heeft ongetwijfeld betrekking gehad op Isaïc's afwijkende ideeën op godsdienstig gebied. Enkele jaren tevoren was hij namelijk in aanraking gekomen met de opkomende sekte van de Quakers, en had zich nadien als een actieve volgeling opgesteld, onder meer door een boekje uit te geven, getiteld 'De Hoere van Babel en Een Waarschouwing daar tegen', uitgegeven te Rotterdam in 1655⁹⁸). Nadien zouden nog diverse 'ergerlijke boeckjes en chartabelen' door hem worden geredigeerd, of vanuit het Latijn of Engels in het Nederlands worden vertaald⁹⁹). Daarmee werd Isaïc Fornerius tot een der meest vooraanstaanden uit de groep van 'obscure precursors of Quakerism in Rotterdam'¹⁰⁰). Hij behoorde dan ook tot het groepje van zeven dat in januari 1657 door de schout en schepenen werd opgepakt als de aanstichters van 'sotte klugten' en als de 'princepaelste die de straten publyck ontrustten'¹⁰¹). Het laat zich denken hoe de aanzienlijke Johannes Fornerius deze publieke rel rond de persoon van Isaïc heeft ondergaan¹⁰²).

Bijna tien jaren later hebben de jeugdige kapriolen van Isaïc, ongetwijfeld medebepaald door een Picardische karaktertrek¹⁰³), plaats gemaakt voor serieuze studieplannen en blijkt hij zich ook met zijn vader te hebben verzoend. In januari 1666 krijgt Isaïc van zijn vader een attest, waarin duidelijk tot uiting komt dat de naam van de oude Fornerius in de medische wereld van zijn tijd niet onbekend is geweest en ook blijkt dat het verleden van Isaïc diens carrière niet vergemakkelijkte. In dit attest verklaarde de oude Fornerius namelijk aan de leermeesters van Isaïc 'genegen te sijn omme zijn promotie te versoucken en (te be-)vorderen als doctor medicine, waertoe hij verstont van noode te hebbe eenich adres van depositant zijn vader wiens naem en faem hij vertroude al omme beter bekent en befaemt te zijn dan die van hem requirant, zoo is't dat hij depositant kennende en wetende de bequaemheyt van voorschreven zijne Soon... niet en heeft connen naer laten om dese acte... zijne zoon te verlenen'¹⁰⁴). Een dag later, op 23 januari 1666 vermeldt het matrikel van de hogeschool te Har-